

CAO News 7

Horolezecký časopis severočeského regionu č.108

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 10, číslo 108

-- Since 1999 --

červenec 2008

CO JE DŮLEŽITÉ..

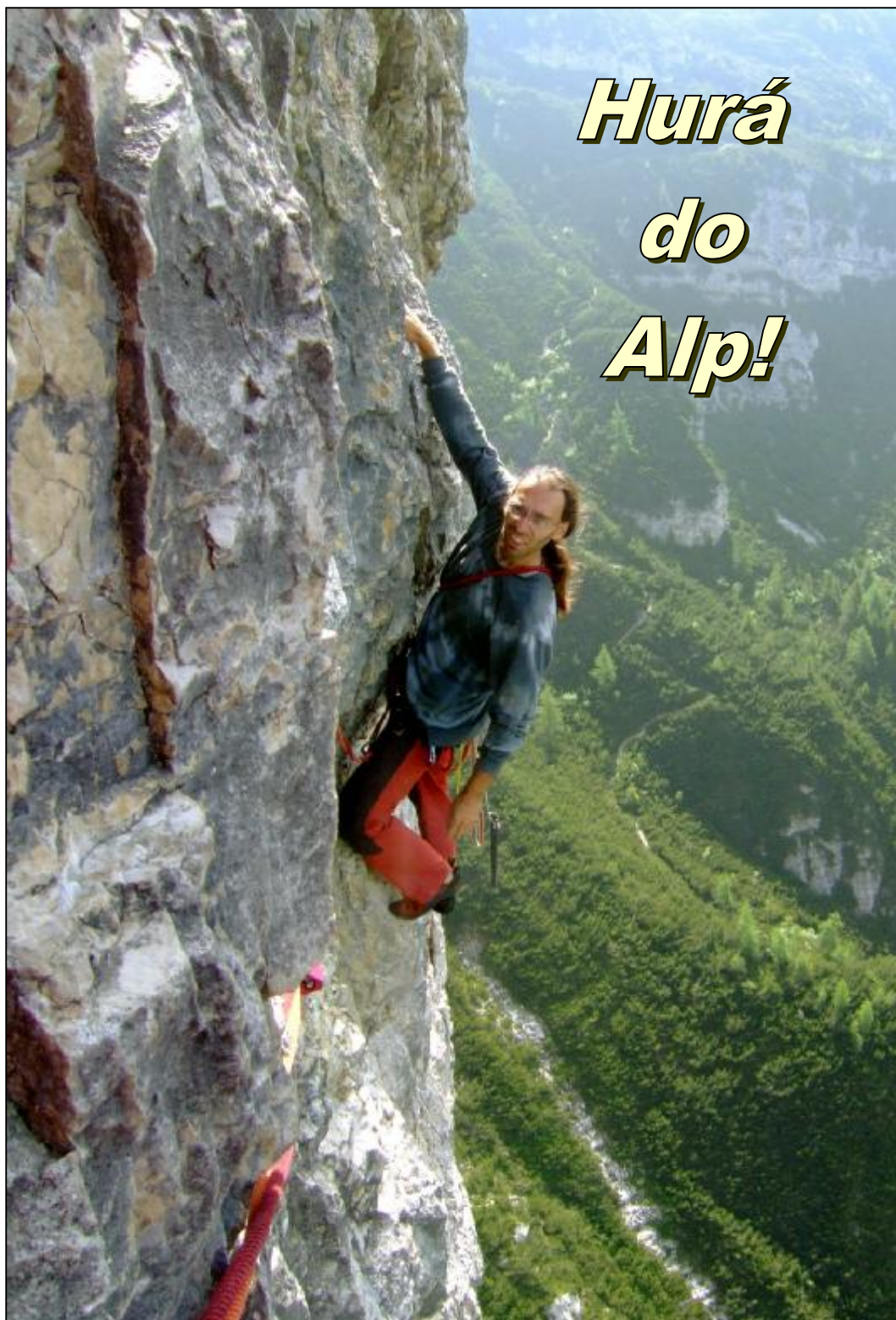

PETER
CROFT

„Není zas až tak důležité, jestli to, co zležete, je tím nejnovějším a největším. Důležité je, aby to, co děláte, bylo pro vás zdrojem vzrušení, legrace a opravdového potěšení. Nejlepším způsobem, jak zdolat ty nejtěžší a nejobdivuhodnější věci, je využít vzrušení, které řešení problému přináší – ne pouštět se do něčeho jen proto, že někdo jiný řekl, že by to bylo impozantní, ale protože si neumíte představit jiné místo na této planetě, kde byste byli raději...“

V tomto čísle

- ✓ Torre Trieste a další
- ✓ Labské údolí **Luboše Třeby**
- ✓ 24 hodinovka v Tisé a okolí
- ✓ Obrázky **Jirky Petříka**
- ✓ Pozor na Magora v Rytířově
- ✓ Slováci v Labáku
- ✓ Metodická pipina
- ✓ Stovkařská olympiáda
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky od nás i ze světa
- ✓ a mnohé další...

Pavel Henke v cestě Carlesso - Sandri VI/A3 na Torre Trieste. Foto © 2008 Karel Bělina

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Červenec začal pěkně zostra – hned třicítkami. Schůze vyšla tentokrát už na 2.7. a sešlo se nás celkem dost. Kromě stabilního jádra se objevilo i několik vzácnějších členů, jako např. **Kamil Javůrek** nebo **Veronika Podloučková** a také nejmladší z rodu **Šafaříků**..

32°C ve stínu, ledové pivo a hlody vrchního baviče **Pavla Zipa**

Horníka. To se pak není co divit, že na zahrádce naší domovské Kocandy byla tak milá a přátelská atmosféra, skoro jako na EC, ne-li víc :o)

Program červencové členské schůzky CAO Děčín:

- **Čeká nás.** Konečně prázdniny a dovolené a tím pádem také delší cesty. Co jsem tak poslouchal, budou ve znamení jak tradičních cílů, jako Dolomity (Civetta, Tre Cime), Frankenjura, Bernské Alpy, Gross Glockner, Vysoké a Belianské Tatry, tak i nějakých těch exotičtějších destinací, jako například Peru. Kromě toho budou samozřejmě v obležení i domácí pískoviště a letos také chceme opět na Prachovskou 24 hodinovku.
- **Různé.** V letních měsících žádné důležité body programu většinou neřešíme. Probíraly se tedy jen veselé příhody z proběhlých horolezeckých srazů v Roklici a Labském údolí, povedený Skandinávský Silvestr u Kosti v Dolním Žlebu, bohužel neúčast našeho klubu na 24 hodinovce v Tisé a okolí, padl návrh, že už jsme dlouho nenechali vyrobit nějaké klubové hadry a ty staré jsou již lezením hodně opotřebované, samozřejmě se řešily nové cesty, nějaké ty stoleté vrcholy (svědivě lákavá Švédská stráž neboli Zsigmondi neboli..), kdo měl jaké fotky, nějaká ta voda, PG, kešky, atd. Prostě klasika..

Karel Bělina a **Pavel Zip Horník** právě řeší hlubokomyslné filosofické otázky ze života horolezce. Dnes bude na schůzi opět řádně veselo..

Horám zdar!

Foto © 2008 **Sponge**

Torre Trieste

Dolomity, skupina Civetta, im extremen fels..

Karel Bělina, Pavel Henke a Jiří Chára
Povrly - Děčín

V pondělí 30. června 2008 ráno, se rozlétly dveře u mého kanclu a dovnitř vpadli dva trochu strhaní, ale evidentně spokojení, chlapíci – **Karel Bělina** a **Pavel Henke**.

Hned mi bylo všechno jasné. Hošani se právě vrátili z Dolomit a potřebují „to“ dostat ven. Postavil jsem na čaj a začalo se povídat..

Vlevo **Karel Bělina**, vpravo **Pavel Henke**. Fotky a průvodce jsou na stole, vyprávění může začít..

Ty vole, to byl rachot! Torre Trieste nám dala pokouřit. To by mě zajímalo, co to znamená v překladu, to musí být něco strašného.

V překladu to je Věž Terstu, podle toho italského města.

Aha, ale ten Carlesso a Sandri, to museli bejt hrozný bouchači, když do toho v tom roce 1935 vlezli!

Nebejt Pavla, tak jsem to snad nepřelez. Ten to valil a já za ním jenom vlál. Když jsem viděl tu hrůzu před sebou, věděl jsem, že musím jít co nejrychlejš, nikde se nezdržovat.

Šel to dobře Karlík. V některých dýlkách jsem si říkal, tohle přeci nemůže přelízt a on byl pokaždý za chvíli u mě.

Pavel Henke dobírá na štandu **Karla Bělinu**. V kolmým bágly tahali, v traverzech museli lézt s nimi na zádech..

Hele chatař nám hned po sestupu zaplatil každému pivo, protože tuhle cestu prý málokdo leze.

Celej den na nás čuměli dalekohledama a celá chalupa byla ať. Měli nás tam pěkně jako na dlani.

No ale ten sestup, to byla taky hrůza.

Jak to? Schází se to? Nebo slaňuje?

Slaňuje, ale my to nemohli najít. První dýlky slaňuješ někam do nitra té věže, všude chčije voda a je to dost hnusný. Ten komín jsme fakt nechápali, jestli tudy někdo stoupá nahoru. To je děsná loterie, protože když přijde nějaká dešť, tak to všechno teče rovnou tudy.

V podvečer na vrcholu. Dole v mracích Torre Venezia.

Hele, 450 metrů slanění a nesmí se ti seknout lana. Navíc jdeš pořád dost cik-cak, takže Pavel musel jako první jet opatrně a hledat, kudy to pude dolů dál.

Byla tam kniha?

Človče, nebyla. Takovej celkem nedostupnej vrchol a jen pár rozmocněnejch papírů. Na té Venezii byla ale krásná.

Tohle jste šli tedy jako první?

Né, nejdřív jsme šli na tu Torre Venezia. Ta má asi 2337 m. Lezli jsme taky klasiku z třiatřicátýho od Tissiho. Südwand 500 metrů za V+/A0, čistě je to VI-, ale proti Trieste je to pohoda.

Takže další den byla Torre Trieste. A co to bylo za cestu?

No to vybral Karlos z té knihy 100 extrémních cest v Alpách. Byl tam i nákres. Jmenuje se taky Südwand nebo se jí říká Carlesso, podle prvolezce. Je to výškovejch 650 m klasifikace VI/A3, ale nalezáš daleko víc metrů.

Je to fakt hodně těžký a většinou si to lidi plánujou na dva dny.

Ty's to šel, Pavle, volně? Za kolik byly ty partije á trojkový?

Hele, já to odhadoval na devítkový kroky. Byl to fakt mazec. Chudák Karel lezl s batohem, to se skoro nedalo. Nejhorší byl ten traverz.

Karel Bělina v jednom z nepříjemných traverzů..

Dali jste ještě něco dalšího?

Celkem jsme stihli pět cest, nejlehčí za V+. To už bylo ale všechno krásný pohodový lezení. A vlastně ještě včera, když jsme přijeli, jsme dali jednu horskou cestu tady doma.

Cože?

No jeli jsme kolem Kozáku, tak to Pavlovi ukazuju a on hned, že dem, tak jsme na to vlítli a dali ještě Královskou vyhlídku.

Ste toho neměli za ten tejděn dost, jo? No a kdo mi napíše článek?

Pavel.

Né, já ne! Karel.

No dobrá, já teda něco zkusím a zejtra ráno ti to přivezu..

Druhý den.

Ty, hele, asi to budeš muset napsat sám, my na to moc nejsme..

Torre Trieste 2458 m – Südwand VI/A3, 650 m, 8-11 hod. 1934, R.Carlesso, B.Sandri. Vlevo směr cesty, vpravo letecký pohled na komín, kudy vedou první dýlky slanění..

Raffaele Carlesso & Bortolo Sandri

Foto © 2008 Karel Bělina, Pavel Henke, Jiří Chára a archiv CNS

Labské údolí

13. - 15. června 2008

Luboš El Uboš Třebo
Nejdek

Jso u to už neuvěřitelné tři roky, co jsem poprvé a naposledy navštívil ráj skálolezců. Tehdy jsme za doprovodu Honzy Švihnose, při konání Zabilkova srazu, prošli pravý břeh Labe od Vojtěcha až k Belvederu. Už tenkrát jsem věděl, že se sem ještě musím vrátit a prozkoumat i levý břeh. Loňský rok se nezadařilo.

Letos už jsem dospěl k rozhodnutí, že to musím nějak zorganizovat. Jak na to? Zvolil jsem nejpřímější cestu. Sehnal maila na Honzu Švihnose a zcela sprostě se zeptal, zda by mi mohl věnovat 2-3 dny času a provést mě po krásách jeho výsostné domoviny.

Honza našťastí souhlasil.

Pátek, 13. června 2008

A tak po drobném posunu termínu stojím v pátek odpoledne u Tesca v Děčíně. Honzu jsem celé tři roky neviděl. Nemůžu se ale mýlit – už je u pokladny a organizuje páteční nákup..

Už příjezd Dolnožlebskou silnicí je docela zajímavým zážitkem. Za chvíli parkujeme u Honzova domu. Je pátek 13. Ráno u nás v Nejdku lilo jako z konve a i cestou do Děčína jsem mnohokrát pouštěl stěrač. I teď po příjezdu lehce mrholí. Na chvíli jsem zapochyboval, co tady vlastně dělám. Seznamuji se s Blankou, Ondříkem a Eliškou, a taky s Jindřichem a Helenkou. Než vypijeme kávu a zabalíme pár věcí na výšlap, obloha se vyjasní a vykoukne podvečerní sluníčko. Asi mě ten nahoře má opravdu rád!

Přestože je pátek „třináctého“ obloha se přeci jen trhá a za chvíli dokonce vylézá podvečerní slunce..

Procházíme zahradou, která místy připomíná tobogán, a posléze zadními vrátky vcházíme do lesa. Stále výš a výš. Objevují se první balvany a masívy. Obcházíme pískovcové bloky a asi po 30-ti minutách dosahujeme hrany náhorní planiny. Starou cestou „vylezeme“ na Ústeckou věž. První vrchol. Úžasně pohledy dolů na Labe. A taky na protější břeh.

Je kolem sedmé hodiny, slunce máme za zády těsně nad obzorem. Věže a hrany na protějším břehu vrhají přesné ostře řezané stíny. Oko fotografa nemůže zůstat suché! Z dálky si prohlížím majestátný Trůn se Zrcadlem. A taky mého oblíbence – Strážce Dolního Žlebu; ještě stále mi na něm visí pytel!

Sjedeme dolů a dobudeme ještě vedlejší Východní roh. Samozřejmě z náhorky, nikoliv jeho krásnou stometrovou údolní stěnou. Dnešní venkovní program končí. Ten vnitřní ještě ne. Kytarový jam-session se protáhne do půl druhé..

Sobota, 14. června 2008

Dnešní den bude trochu nabitý. Ráno mám necelé dvě hodiny, abych si prošel část Žlebu směrem k hranici. Jsem nasměrován k hraničnímu jezírku, kteréžto skutečně nalézám, a pořizuji pár fotek. Vracím se po staré dlážděné cestě, kterou bych tady v těchto končinách věru neočekával.

Uměle vybudované jezírko v Dolním Žlebu těsně u hranic. Nad ním se zdvihá Hraniční jehla. Jedna z cest začíná přímo od hladiny..

No a pak následuje další program. A nutno říct, že velmi neobvyklý. Honza pro mě přichystal překvapení v podobě leteckého výletu! Dostal jej od táty k narozeninám a mě se pouze zeptal, jestli se nebojím výšek :).

A tak v jednu hodinu spolu s Honzou a Jindřichem nastupujeme na letišti u České Lípy do čtyřmístné cessny. Pak už to jde jako ve filmu. Domečky jako krabíčky. Vlázky jako z modelové železnice. Děčín – zámek a Pastýřská stěna jako na dlani. A zlatý hřeb – labské údolí a dolní Žleb. Dvě tři otočky abychom si to stihli pořádně prohlédnout. Pokud tedy nějaké lezce rušil při Zabilkově srazu nějaký Tatar s letadlem, tak to jsme byli my. Přijměte, prosím, naši omluvu.

Že si budu kaňon Labe prohlížet i z ptačí perspektivy, to jsem opravdu nečekal...

Následovaly výhledy do Německa na krásné hřebeny a skalní suky. Let nad hřenskými soutěskami. Kolečko kolem Pravčické brány. Ještě Jetřichovice. A taky Oleška a Sloup v Čechách. A hladké přistání. Padesát minut uteklo jako voda.

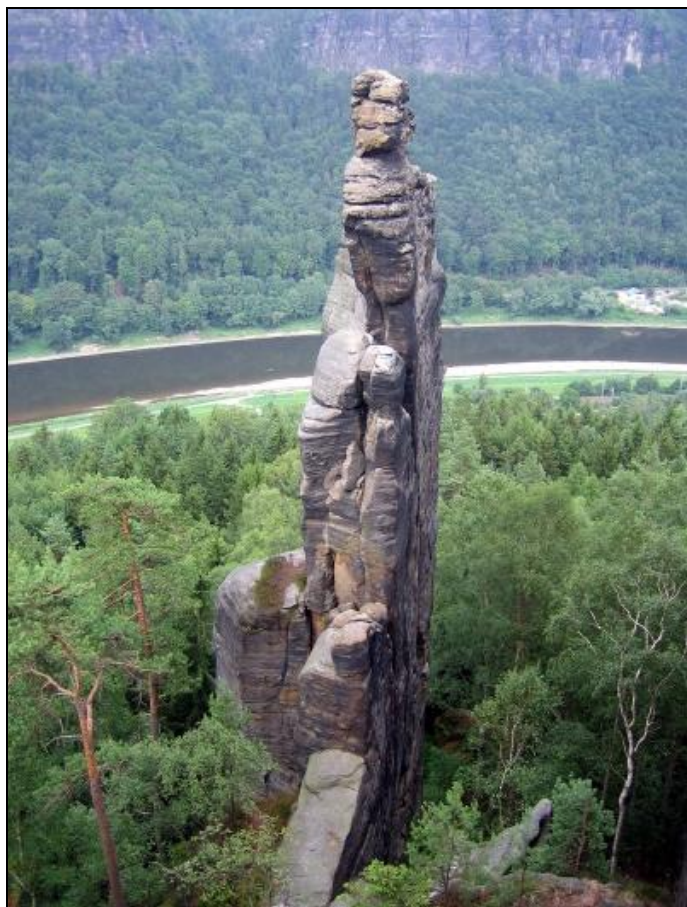
K večeru nás ještě čeká další výstup nad zahradu. Tentokrát nás vítá dominanta levého břehu Jeptiška. Štíhlá, elegantní, skutečná dáma. Dva šťastlivci právě dolézají na její vrchol. I nejlehčí cesty jsou nejspíš mimo moje technické možnosti, tak se jen kochám od spodu. Obejdeme sousední masív a dobudeme Jánošíka. A opět ty pohledy do údolí. Myslím, že právě kvůli tomuhle jsem přijel.

Cestou domů absolvujeme exkurzi po nově upravené cestě podél masívů. Monolit, Gilotina, Indián, a další pojmy známé mi pouze z časopisů. I proslulá Krabice na sušenky, která ovšem vůbec proslule nevypadá. Cestou se dozvídám spoustu zajímavostí o minulosti Žlebu a jeho okolí. O lidech, kteří tady

kdysi žili, a vytvořili dnes skoro zapomenuté hodnoty. Kráčíme kolem horolezecké chaty a v hospodě u Kostí spláchneme uplynulý den.

Večerní hraní končí opět kolem jedné.

Krasavice Jeptiška na Levém břehu Labe. Nejlehčí cesta na její vrchol je klasifikace V (se stavěním) nebo VII (bez něj).

Neděle 15. června 2008

Tatínek Honza je doma vzácné zboží, a tak na další seznámení s krajem vyrážím sám. Půjčuji si od Honzy kolo a startuji do oblasti saských pískovců na německé straně. Cesta po cyklotrase podél Labe příjemně rychle ubíhá. Postupně mýjím hřebeny Schrammsteinu. A Falkenstein. Stále je na co koukat. I na této straně oblastí příroda vymodelovala nádherné tvary.

Ráno jsem Blanku přesvědčoval, že tutově nebude pršet. Při pohledu na olověné mraky v Krippen o tom vážně pochybuji. Při příjezdu k mostu v Bad Schandau leje jako z konve. Chvilí počkám, nasadím pláštěnku a jedu dál. V Königstein už zase příjemně svítí sluníčko. Obdivuji pevnost, ale vidím z ní odspodu jen malý kousek.

Tady už otáčím směr své cesty a prudkým stoupáním dorazím do Pfaffendorf. Místní přírodní výtvar Pfaffenstein už musím prozkoumat pěšky. Nahoru, na rozhlednu, na jednu z vyhlídek. A nakonec to nejlepší. Pohled na dominantu saských pískovců – krasavici Barbarine.

Zpátky se vracím přes německý Landschaft. Značení cest nic moc, a tak za chvíli už bloudím po lesích a jen tuším přibližný směr cesty. Po další půlhodině jízdy vzhlížím k Zirkelsteinu. Svým dokonalým tvarem láká k výstupu. Je ale už dost hodin a v nejbližších minutách chytanu další dešťovou sprchu. Stalo se přesně na hraničním přechodu dole u Labe. Po

5-ti hodinách cestování jsem zas bohatší o mnoho nových poznatků.

Co dodat? Za necelé tři dny jsem provedl pěší, letecké a kolové seznámení se s kusem krásné krajiny. Docela slušný výkon, ne? Musím se pochválit :).

A taky musím poděkovat Honzovi, že si na mě udělal čas. A Blance za to, jak se o mě vzorně tři dny starala. A Jindrovi a Helence za příjemný večer. A Ondříkovi a Elišce se omlouvám, že jsem jim na dva dny sebral jejich vzácného tatínka.

Věřím, že jsem tady nebyl naposled. Tak snad někdy zase Ahoj!

Okamžiky radosti na vrcholu. Vlevo já, vpravo můj průvodce tímto kouzelným koutem **Honza Švihnos**.

Foto Zdeněk Vaishar, archiv Luboše Třeby a CNS

24 hodinovka v Tisé a okolí

Malé ohlédnutí za proběhlou akcí

Zdeněk Fábera Němec
HO Roudnice

Vše jsem si nechal více jak týden uležet v hlavě a hlavně jsem byl pár dní čerpat novou energii (nebo vyčerpat tu stávající) při lezení v Arcu a také při surfování v Torbole na jezeře Lago di Garda.

Zjišťuji, že se mi to v té hlavě uleželo, nebo z toho horka odpařilo, nějak více než bych si přál. Hergot, já si nemohu na nic vzpomenout a nevím jak začít. Snad to nějak půjde...

Tato akce není nic nového, co by se v našich pískařských kruzích dělo prvně. Je tu Prachovská 24 hodinovka, celodenní lezení na Ostaši, nebo Skalní muž ve Skaláku. Ale určitě se nic podobného nekoná v Tisé. A tak jsem chtěl, aby i na tom našem labském písčisku proběhla podobná akce, aby se pár lidiček sešlo a zasoutěžilo si.

Vymyslela se pravidla, termín a dalo se to na náš web HORCE, rozeslalo známým a dalo se to i na LEZCE. A to byla asi chyba.

Zbytečně jsem si z toho dělal hlavu a přestával se na akci těšit, když jsem četl ty záporné ohlasy. Chápu, že se to někomu

nemusí líbit a může s tím i nesouhlasit, ale navádět anonymně někoho, aby zavolal na CHKO a na ČHS se mi zdálo velice nechutné. Je to právě právo svobodné volby, která dělá už pár let i v této zemi demokracii. Jen to udávání nám tu po komančích jaksi zůstalo zakořeněné pod kůží a z toho jsem zhnusen. Snažím se vždy s každým jednat na rovinu, i když se to někomu nemusí vždy líbit, ale takovéto podpásovky bytostně nesnáším.

Co se dá dělat? Snad vychovávat upřímnější a odvážnější generaci. Nicméně s akcí jsem měl poměrně dost starostí a běhání po sponzorech, a tak myšlenku, která mě opravdu napadla, že akci zruším, jsem rychle zavrhl. Zaplat' pánbůh.

Na start se nakonec postavilo 15 dvojic. Ideální počet pro zaplacení veškerých poplatků spojených s touto akcí a hlavně počet, který nikoho nemohl dráždit. Určitě se nedá hovořit o žádné masovosti a vytváření nových dvojic pro lezení. Stejně se účastní pouze lidi, kteří pravidelně lezou, jen se tento víkend sešli v Tisé.

Před samotným výběhem do terénu byl každý seznámen a upozorněn na dodržování pravidel pískovcového lezení a i na to, že se nachází na území parku CHKO. S tímto se dvojice, dle své vlastní strategie, rozprchly a většinu jsem spatřil až o den později Na Kačáku.

Jedinou dvojicí, kterou jsem se potkal na povinné věži Kořenáč, bylo ještě ten večer čistě ženské družstvo, Marta s mamkou. Já právě lezl se Zábou Bělinův Oranžový expres. Byla už tma, a tak i tato celkem pohodová cesta mě docela prověřila. Tím spíše, když mi hned začala skomírat moje v šuplíku nalezená „nová“ čelovka. Hned jsem vzpomněl na radu Prcase, že vždy řeší ten m², co je před ním. Dál to stejně nedosvítalo a po chvíli ještě míň. Uvědomil jsem si, jaký borec je Honza Říha, náš nevidomý lezec. Já však takovou tmou nemám, ale zandat do spárky uzlík a vyvarovat se na noze telegrafu, byl pro mne výkon.

Noční Kořenáč je dobyt a pohled do lehce vlašného Ostrova na chatičky se světélky a občasným hlaholem je parádní. Chvilku sedíme a kocháme se. Čeká nás ještě Císař, kterého oblézáme dokola.

Končíme ve dvě hodiny po půlnoci a Ostrov a Himmelreich máme hotový. Hupky do hospody Pod Císaře na pivečko, abychom získali nějaké bodíky i za pivka. Ve dvě ráno doráží po svém výletě z Bahratalu! i Olda s Rastou. Co mají vylezeno nevím, ale piveček mají již osm oproti našim dvěma. Po dalších pivech opouštíme překvapivě úplně mrtvou hospodu a jdeme směrem Rájce.

Spát chceme na půli cesty v Černém bivaku. Každý si asi umí představit, jaké bylo pro mne překvapení, když z batohu

vytahuji krásný modro žlutý spacáček mého čtyřletého Máti. Chtěl jsem mít batoh lehký, ale né zas až tak. Naštěstí byla teplá noc a lehce nad ránem se přišla podívat až ke mně zrzavá liška, kdo že jí to tady spí.

Vstáváme a mažeme do Rájce. Zde jsme již kolem sedmé nastrojeni pod Blíženci, na kterých docela řádíme, když pod nimi vychrupuje nějaká rodinka a jen občas ze spacáku nás kontrolují rozespálým očkem. Asi si ťukali na čelo, cože to je za blázny.

Já si dělám radost a lezu OS Drakyjádu. V průvodci za VIIIc a ve vrcholovce za IX RP. Cesta v kolmým po malých chytech a s blbým cvakáním prvního. Mám velkou radost, moc hezké. Mravenčí oblézáme zase komplet. Hezký vrcholek na kterém máme oba premiéru. Ve vrcholových knížkách zde vidíme značku 24h. a podpis Špek a Bojsa. Ti prý nespali vůbec a jen makali.

Čeká nás přesun na polední sraz na Turbázu. Cestou potkáváme Dejva s Gorbim. Překvapivě jsou v pohodě, přesouvají se jako většina, pěšky, do Rájce. Přeprava mezi jednotlivými oblastmi nebyla nijak omezena. Ale snad jedině Špek s Bojsou zvolili pro rychlejší přesun kolo.

Zatímco my doplňujeme na Turbáze bodíky za piva se kolem přežene právě onen klan. Na otázku kolik toho už mají, odpovídají jen „večer“. Zato vím, kolik piv mají naši Buvár s Pekišem a co schází za povinné Ještěrkovi s kolegou.

Je mi jasné, že ve všem máme ještě rezervu a tak makáme dál, ale sil docela ubývá. Naštěstí je počasí na lezení takřka ideální a i lidí ve skalách je tak akorát. Rozhodně je zde více lidí turistů a němečků, jen tak na čumendu a na schnitzel mit knödel a na báječný Zlatopramen.

Lezení si i přes jistou povinnost užíváme a naše bandasky a bříška na prstech už vykazují známky opotřebenosti. Ono vylézt asi 40 cest, to už je docela záhul, ale mě osobně to opravdu těší a baví.

Poslední naše cesta je Manželská na Jánusovu hlavu. Je půl osmé a jsme totálně groggy a lehce dehydrovaní. Naštěstí Refugio je blízko, takže poslední bodíky připisujeme zde, tak jako i další „závodníci“.

Na Kačáku musí každý odevzdat pořadatelem vydaný dokument, na kterém je jeho záznam o vykonaných výstupech. Vyhodnocení a předání cen je dohodnuto na 22. hodinu. Lehce se to protahuje, ale jsou zde, až na jednu dvojici, která musela odjet do Prahy, všichni a hlavně všichni v pořádku. Kulečnickový stůl je plný hodnotných darů od našich přátel, sponzorů. Vyhodnocení začíná.

Nechtěl jsem nikomu strkat direktivně nějakou cenu, a tak jsem je nechal si vybírat. Dámy mají přednost a tak Marta s mamkou vybírají první. Hned za nimi absolutní vítězové, prachovští démoni, Bojsa se Špekem, když dokázali vylézt úctyhodných 111 cest. To má někdo na celý rok. Jen těžko je asi bude někdo překonávat. Snad jen oni sami.

Následovalo vyhlášení smíšených dvojic. Zde vítězí Kája Krch s Janičkou. V celkovém pořadí by obsadili čtvrtou příčku. Postupně a sestupně se vyhlásil každý zaregistrovaný pár a každý pár si také odnesl nějakou cenu.

Ještě bych doplnil info o vítězi mimosoutěžní kategorie, a to největší žiznivce. 33 piv vyprázdnili pís(k)ari Buvár s Pekišem a porazili tak horké kandidáty na tuto trofej, Gorbiho s Dejvem. Nutno dodat, že se to na jejich společenské unavenosti moc nepodepsalo, ale těch cest mohlo být více. Pro samé pití a noční výlet do Německa už asi nezbylo tolik času pro lezení. Tak snad příště.

Zde bych chtěl ještě poděkovat sponzorům. Lukášovi R. a jejich Sir Joseph, Miloši H. a North Face, Zuzce H. z HUDY sportu Ústí n. L., sklepmistru p. Podrábskému z vinařství Roudnice, Bláně a Lahváčovi z Adventury a také našemu klubu HORCE.

Myslím si, že akce proběhla bez problémů a každý tvrdil, že je naprosto spokojen, ba někdo i nadšen. Mně osobně to též těší a nekazí mi to ani fakt, že opravdu anonym nelenil a na CHKO do Děčína zavolal!!!

Já tak budu muset podat vysvětlení. Mělo by to však být v pohodě. Žádný zákaz či nařízení jsme neporušili, tvrdí to i z CHKO, a tak se snad můžeme v tomto komornějším duchu těšit i na příští rok.

Výsledky 2008

24 hodinovka v Tisé a okolí

- Ženy -

Pořadí	Lezkyně	Cesty	Piva	Body
1.	Marta a mamka	16	4	380

- Muži -

Pořadí	Lezci	Cesty	Piva	Body
1.	Bojsa a Špek	111	10	1648
2.	Fábera a Zába	29	18	685
3.	Ještěrka a Žoka	38	17	670
4.	Jizva a Mejra	39	14	582
5.	Gorbi a Dejv	17	31	528
6.	Karlos a Šiška	17	10	450
7.	Gartner a špiz	21	18	414
8.	Buvár a Pekiš	13	33	407

- Smíšené -

Pořadí	Lezci	Cesty	Piva	Body
1.	Kodl a Janička	40	11	617
2.	Jana a Ondra	14	3	353
3.	Herka a Kristína	11	12	278
4.	Dívčí válka	18	5	273
5.	Henry a Lenka	8	8	150
6.	Kubíček a Johanka	3	3	-125

Za spoluorganizátory a za sebe vás zdravím a přeji slunce do duše. Savana. Zdeňka Fábera Němec

Foto archiv Zdeňka Němce a Jiří Kudrnáč

A pro dokreslení ještě jeden komentář ze stránek HO Roudnice. Vložil jej **Josef Novotný** 23. června 2008:

„Jsem rád, že se akce zdařila. V sobotu dopoledne jsem si vyšetřil tři hodinky a zajel jsem si do Ostrova. Chtěl jsem nafotit na povinných věžích účastníky v akci. Nějak se mi to ale vymklo, protože po třech fotkách Kořenáře mi došly baterky. Mohu potvrdit, že konání 24hodinovky nijak nemohlo narušit přírodu v oblasti. Na věži si užívalo 5-ti členné lanové družstvo o vysokém věkovém průměru, které evidentně patřilo k nějakému oddílovému zájezdu z vnitrozemí. Ostatní okolní masivy obsadily rodinky dederónů s kraťajícími maminkami, řvoucími dětičkami a blafajícími psíky. Zaznamenal jsem pouze jednu podezřelou dvojici s bágly, jak na kolech rychle uhání do Himmelreichu. Na vjezdu do Ostrova mne upoutala otevřená dodávka, z jejichž dveří nastupovali lezci rovnou do stěny, ale i ty jsem ze závodění vyloučil, protože netvořili dvojky. O konání závodu jsem našel jediný hmatatelný důkaz ve vrcholovce na Kočičce, kde u předchozího zápisu výstupci přidali 24 v kroužku. Nejrušivější událostí pro mne byl přelet dvoumotorového bombardéru Heinkel, který se nad Ostrov zatoulal z nějakého leteckého dne.“

Foto © HO Roudnice

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Pravý břeh Labe

Ještěř – Zkrat myslí 2/III

8.4.2008

Jan Paul, M.Fibich

Z balkonu v masivu sestoupit několik metrů vpravo, přeskok na výčnělek a hranou na vrchol.

Koberec – Prolomit vlny VIIIc (nejistěno!)

1.5.2008

Jan Paul

Stěnou přímo do spáry Výstavní cesty. Tou na vrchol.

Hladká věž – Chvilé rozhodnutí VIIIb (jistěno)

2.5.2008

Jan Paul

V levé části údolní stěny spárou. Zprava přes převis, vlevo žebrem a stěnou ke kruhu Ikony. Od něho přímo na vrchol.

Labská věž – Svět v obrazech VIIIb

13.5.2008

Jan Paul

Vpravo od Údolního kouta stěnou ke kruhu. Stěnou, žebrem a výše převisem ke kruhu cesty Údolní kout. Od něho přímo na vrchol.

Dubské skály - Sosnová

Vyhlička - Ze Spáry 6A

23.7.2008

Petr Janhuba

SD z cesty Střední spára mírně vpravo přes lišty do římsy.

Skály u Obroku (Pod Čapem)

Kejklíř – Přeskok 1

20.4.2008

Jan Paul

Z masivu na vrchol.

Prachovské skály

Severka - var. Polární Expres VIIIb

6.6.2008

V. Novotný, J. Ulrich

Od kruhu Polární záře severní stěnou přes kruh na vrchol.

Zelená věž - Říkej mi Kraus VIIIb

1.7.2008

M. Sameš - R. Tilňák

Od 1. kruhu Údolní cesty šikmo vlevo ke 2. kruhu a přímo na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Bezhlavý lezec

Obrázek s krátkým příběhem by Jiří Petřiní Petřík – No. 1

Šel jsem se v Labáku podívat ke Strážci mýtiny. Pak mi to nedalo a jako "Indy" jsem se prosekal roklí pod zelenou spáru vpravo od Dómu.

Byla pěkně zarostlá a hnusná. Nicméně jsem viděl staré stopy, jakoby tudy již někdo šel.

Věděl jsem, že se nesmím podívat dolu.

Ani nevím, jak jsem se dostal na polici s břizami. A pak jsem se dolů přece jen podíval..

Když jsem se vzpamatoval, málem jsem omdlel, protože dole na Strážci leželo tělo horolezce bez hlavy.

Upaloval jsem nahoru a pak k "Hubertovi", až se za mnou prášilo.

Tam mi došlo, že to byla sranda...

Text a foto Jiří Petřiní Petřík

Rudá hrana

Obrázek s krátkým příběhem by Jiří Petřiní Petřík – No. 2

Petr Koreček názorně předvádí, kterak se má vylézat klíčové místo Rudé hrany na Dračí věž.

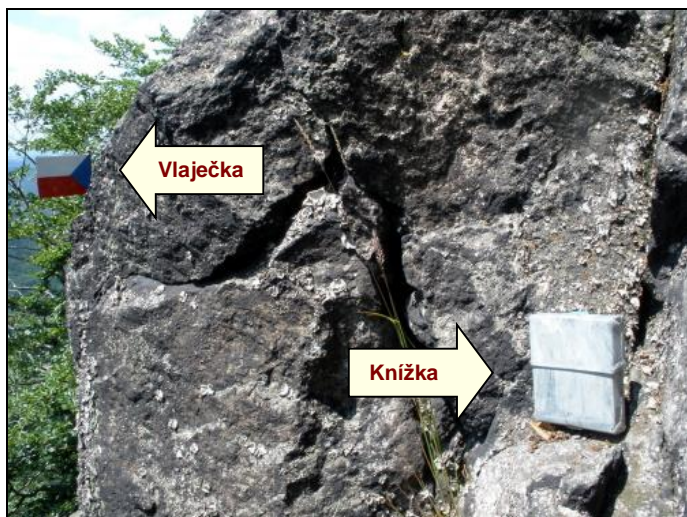
Text a foto Jiří Petřiní Petřík

Pozor na magora v Rytířově

Rytířovský masiv vystrchal v hlubokých lesích a strmých srážech pod Bukovou horou v Českém Středohoří **Daniel Hölzl**. V dubnu loňského roku zde vznikla většina zdejších cest. Kromě Dana se na nich autorsky podíleli ještě **F.Křivinka**, **I.Kubešová**, **O.Květoň**, **P.Štička**, **O.Volák** a **L.Vörös**.

Asi dvacítku cest nabízí lezení v poměrně členité, ale nepřilíši pevné, skále s délkou až 15 metrů. Na temeni masivu najdete vrcholovou knihu a malou českou vlaječku.

Přístup do skal vede přes osadu Rytířov. Z příjezdové cesty se ve vesnici dáte doleva a pak úzkou cestou nejprve vzhůru a pak doprava do lesa. Auto necháte u závor, pokračujete dál a vlevo ve svahu je jmenovaný masiv.

Pozor! Pokud v Rytířově netrefíte správnou cestu, může se vám stát, že narazíte na dosti svérázného místního občana. Druhý směr totiž končí bez jakékoliv cedule, brány nebo jiného náznaku na dvoře někdejšího statku a dál se ztrácí za ním. Pokud někdo vjede omylem do dvora, vyrazí onen človíček v holínkách, skočí do teréňáku nebo traktoru, zablokuje jedinou výjezdovou cestu a zmizí někde v boudách plných harampádí.

Je to jeho oblíbený koníček - prý jediný způsob, jak lidi naučit, že jsou na jeho pozemku. Závora, cedule nebo plot mu evidentně nic neřikají.

Dejte si na toho cholerika bacha, pár lezců už takhle lapil :o)

Foto © 2008 *Sponge* a *biggest-dog.com*

Chybějící knihy

Další chybějící vrcholové knížky jsou hlášeny z Ptačích stěn u Bukové hory. Ztratila se vrcholovka včetně masivní krabice z nerezového plechu z **Varhan** a na nedaleké **Honzově věži** chybí nejen kniha s krabicí, ale někdo urval i stojánek.

Smutný pohled..

Slováci v Labáku

Začátkem května se postupně vystřídalo v Labském údolí přes dvacet lezců ze Slovenska. Výjezd pod záštitou tamní komise alpinismu se věru vydařil. Lezci, ubytovaní v Dolním Žlebu na chatě HK Děčín, se s lezením nemazlili, a tak padala jedna desítka za druhou.

Zde je alespoň krátký výčet jejich skalpů:

Dušan Beránek: Očistec Xb, Vodní svět Xb

Igor Cerovský: Skurutí běh Xb, Poslední relikvie Xb OS

Zuzka Čintalová: Návrat krále Xa OS

Gabo Čmárik: Hop nebo trop Xa, Bezzubý Yuchen Xa

Jakub Kováčik a Pedro: Poctivá robota Xa, Vodní svět Xb

David Šatánek: Očistec Xb, Pouze pro bíle Xa, Poctivá robota Xa, Skurutí běh Xb, První vráska IXc OS

Martin Šebeš: Pouze pro bíle Xa

a řada dalších devítek a jiných kvalitních cest..

Na snímku vlevo **Gabo Čmárik** v Cestě námořní pěchoty VIIb, vpravo v cestě Tvrdošín IXc..

Foto © 2008 *Villis* a *Vlado Linek*

Nový průvodce na Ostrov

Termín vydání očekávaného nového průvodce na Ostrov, se oddaluje. Jeho autor **Josef Píno Nežerka ml.** (na snímku) píše:

„Díky tomu, že mám teď mraky práce, se tvorba průvodce zastavila. Rozhodli jsme se, že termín vydání posuneme asi na jaro 2009.

Dostal jsem spoustu velice podnětných připomínek, které jsme se rozhodli do nového průvodce zapracovat.

Například fotky klasiků, prvovýstupců a lezeckých legend, rozhovory s nimi, připojit výběr věží z Bielatalu atd.

Proto prosím všechny, kdo mají nějaké zajímavé fotografie jak z historie, tak ze současnosti, aby mi je poslali a pomohli nám vydání urychlit.

Všecko zájmací mi, prosím, pošlete na e-mail: ho@podcisarem.cz."

Díky, Píno

Foto © 2007 *Sponge*

Poslední rozloučení s Karlem Krombholzem

Ve čtvrtek 26. června 2008 se na vsypové loučce na Škrabkách konalo poslední rozloučení s **Karlem Krombholzem**, který zemřel 30. dubna 2008. Sešlo se nečekaně mnoho horolezců, kamarádů a známých, včetně jediných dvou žijících vzdálených příbuzných z Německa.

Po smutečním obřadu navrhl Karlův nejčastější spolulezec **Radek Kotala**, abychom společně ještě na Karla zavzpomínali u **Ivoše Fompe Nového** v jeho hospodě Klub přátel hor. Kdo mohl, rád šel.

Jarka Koutná vytáhla objemný balík starých fotografií a několik krabic fotek přinesl i Ivoš, který všem načepoval své výborně vychlazené pivo.

V družném a přátelském prostředí jsme společně zavzpomínali a připili na věčnou Karlovu památku..

Klub přátel hor, 26. června 2008:

Günter Schneider, Jarka Koutná, Radek Kotala, Ivo Nový, Eduard Puncman, Helmut Weigel, Jiří Chára, Wilda Kubinec a Miroslav Tůma.

Mimochodem – 1. července by **Karel Krombholz** oslavil 78 let..

Foto © 2008 William Kubinec a Jiří Chára

Horolezecký klub extrém Slovensko

Do Labských pískovců zamířili také slovenští extrémisté z HK extrém. Navštívili Ostrov, údolí Labe, ale soudě podle fotek se jim nejvíce zalíbilo při boulderování na Modříně.

„Labák je vraj fakt super, určite tam treba vraj ísť a preto sme sa tam aj veru vydali.. Aj keď to na fotkoch vyzerá tak, že sme viac boldrovali ako liezli, tak to je trochu aj pravda. Labák je ale naozaj super a treba tam určite ísť...“

Horolezecký klub extrém - SLOVENSKO

Foto © 2008 hkextrem.sk

Pavel Bohuněk & Hanka Hefnerová

Hanka Hefnerová a **Pavel Bohuněk** z Horoklubu Chomutov se nedávno vrátili z vydařené výpravy do Wilder Kaiseru, kde přešli hned několik pěkných a těžkých cest, například Haslachner 6+ na Predigstuhl, Herbszeit 6+ na Nordwandabruch nebo Südostwand 6+ na Fleischbank.

Člověk si až říká, kde za tak krátkou dobu nabrali tolik lezeckého umu a vědomostí..

A pak na nás, při listování archivem, vypadla jedna vybledlá fotografie a hned bylo jasno..

Alexander Huber, Hanka Hefnerová a Pavel Bohuněk

Foto © Sponge

Slavnosti slunovratu na Martinské stěně

V sobotu 21. června 2008 se na místě bývalého lesního divadla u vyhlídky Martinská stěna v Liberci - Kateřinkách opět konalo představení nazvané Slavnosti slunovratu. Akci organizoval Jizersko-ještědský horský spolek (JJHS), který zde podobné akce pořádá již od roku 2004.

Na Slavnostech slunovratu si nejprve mohli nejmenší návštěvníci projít pohádkový les, který pro ně připravil Turistický oddíl Kletr a poté již mohli sledovat divadlo Rolnička s loutkovým představením „Strašidelná“ barevná pohádka. Celou akci ukončila příjemnou muzikou bluegrassová skupina Namodro. Akce se zúčastnilo více jak 150 návštěvníků a setkala se s velkým ohlaselem malých i velkých návštěvníků. Vstup byl již tradičně pro všechny zcela zdarma.

Vyhlídka Martinská stěna se nachází v bukových lesích na strmých svazích údolí Černé Nisy a vede na ni i několik pěkných lezeckých cest. V roce 2004 vyhlídku JJHS kompletně zrekonstruoval.

Od roku 1926 bylo pod vyhlídkou lesní divadlo, které však zaniklo s příchodem druhé světové války. Ve druhé polovině osmdesátých let minulého století byla tradice lesních představení na několik sezón obnovena, místo však opět zůstalo pusté až do roku 2004, kdy se JJHS rozhodl opět oživit zaniklou lesní scénu a alespoň jednou ročně tu uspořádat představení pro diváky.

Pavel Schneider, JJHS

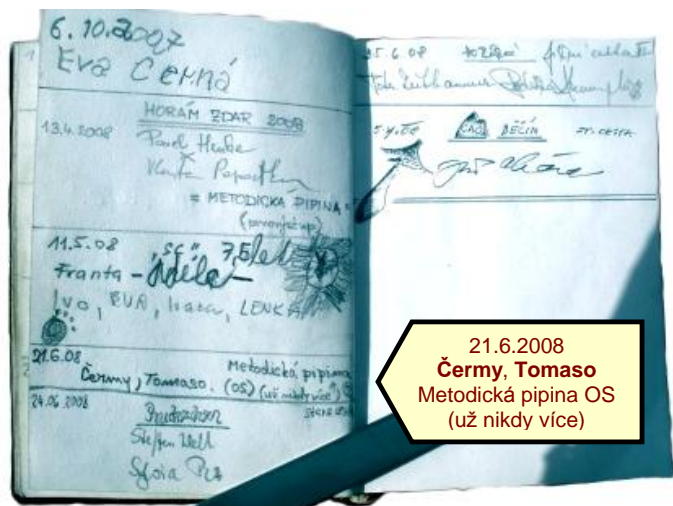
Foto a zdroj JJHS

Metodická pipina má první opakování

Nová cesta na Litoměřickou věž v Blíževedlech od **Pavla Henkeho** a **Vlasty Peroutky**, s názvem Metodická pipina IXa, se v den letního slunovratu, 21. června 2008, dočkala zřejmě prvního opakování. Alespoň podle zápisu ve vrcholové knize.

V ní stojí, že se to podařilo **Martinu Čermý Čermákovi** a jeho spolulezci, podepsanému jako **Tomaso**. Cestu vylezli stylem OS a k zápisu připojili výmluvnou poznámku „už nikdy více“..

21.6.2008
Čermý, Tomaso
Metodická pipina OS
(už nikdy více)

Metodická Pipina IXa je na Litoměřické věži druhou nejtěžší. Vyšší klasifikaci má jen známá cesta Dance break IXb-c.

Jen tak mimochodem – prvovýstupcům se podařil v celku husarský kousek, když dali „Horám zdar“ právě svým prvovýstupem. Angličtí tomu říkají Kill Two Birds with one stone..

Foto © 2008 *Sponge*

Dolní Žleb opět bez přívozu?

Přívoz přes Labe v Dolním Žlebu provází další problémy.

Po povodních v roce 2002 byl kvůli zanesenému korytu Labe téměř rok mimo provoz.

Následně původní převozník skončil a když se konečně podařilo najít nového, asi pár týdnů po jeho nástupu se při záchranně utrženého prámu utopil.

Další převozník náhle zemřel.

A poslední převozník, který přívoz provozoval od června 2006 dal nyní výpověď..

Město Děčín tak bude opět hledat převozníka do Dolního Žlebu. Ten stávající podal výpověď na konci června, což znamená, že na základě tříměsíční výpovědní lhůty by měl přívoz změnit provozovatele k 1. říjnu 2008.

Přívoz v Dolním Žlebu patří ke koloritu této části města a doplňuje silniční a drážní dopravu do špatně přístupné oblasti.

„Budeme se snažit o zachování přívozu a v nejbližší době zveřejníme záměr pronajmout přívoz v Dolním Žlebu za stejných podmínek, jaké má poslední provozovatel,“ říká primátor města **Vladislav Raška**.

Přívoz je k pronájmu za 1000 Kč ročně a jeho provoz je ze strany města podpořen i účelovou dotací na pokrytí ztráty z jízdného do maximální částky 120 tisíc korun ročně.

Zdroj *mmdecin.cz*

Veselo na Jánusově hlavě

Krátký svěží fotopříběh z Jánusovy hlavy v Tisé, kdy dotyčná dvojice zřejmě nejenom lezla, nám poslal pohotový fotograf **Petr Kouba** ze známého lezeckého uskupení **2Kteam**.

Posouzení, co se pod vrcholem věže dělo ve skutečnosti, ponecháme na vás..

Foto © 2008 *Petr Kouba, 2Kteam*

Ostrov plný pohody

Letošní hudební festival, pod názvem **Ostrov plný pohody**, slibuje velkou žánrovou rozmanitost a tedy větší šanci, že se trefí do vkusu právě vám.

Jak už napovídá název, festival proběhne v Ostrově u Tisé, v Kempu Pod Cisařem v pátek 5. září 2008.

Účast zatím přislíbily tyto kapely:

MakoMako (Run'n'Be - Ústí n.L., Brno, Blava); **Lety Mimo** (Praha); **AppleJuice** (punk - Litvínov, Praha); **TomTom Traffic** (kytarovka - Ústí n.L.); **Bandylegs** (ska - Barnau, Brandenburg D); **Společení Hlupců** (Teplice) a **Jahtec Jammin' Job** (roots reggae-dub - Žatec).

Vstupné je **159,- Kč**, začátek je plánovaný na **15:00 hod.**

Zdroj *Josef Nežerka ml.*

Lukáš Chalupecký a radioaktivní bandička

Po delší odmlce se ozval náš dopisovatel a kamarád **Lukáš Chalupecký** ze svého nového pracoviště:

„...*elspeedo.cz*, to je můj nový chleboďárce...“

Z uvedeného odkazu jsme pro ilustraci vybrali těch několik obrázků vpravo (no, možná trochu jednostranně zaměřených, ale rozhodně pěkných).

Lukáš ke svému novému místu ještě dodal:

„*Lidi kolem školy jsou naprosto super - prostě radioaktivní bandička!*“

Foto © *elspeedo.cz*

Igor Cerovský přešel 8c

Igor Cerovský (na snímku) se stal dalším Slovákem, kterému se podařilo zdolat cestu klasifikace 8c. V rakouské oblasti Niemandsland vylezl po zhruba třech víkendech zkoušení méně známou a často mokrou cestu Jenseits des Lustprinzips.

Ze Slováků zdolali obtížnost 8c zatím tito (podle abecedy):

Igor Cerovský, Peter Doležal, Jožo Krištoffy, Marek Leitman, Juraj Repčík, Marek Repčík, Tomáš Stejskal a David Šatánek.

Zatím nejtěžší cestu, Proces 9a, má na svém kontě jen **Juraj Repčík**.

Zdroj james.sk a climb.sk

A je po sezóně..

V sobotu 5. července 2008, přišel do redakce následující e-mail od **Zdeňka Fábery Němce**:

„Letní lezecká sezóna pro mě, zdá se, skončila.

Včera, při cestě z práce - natírání, mě v pravouhlej zatáčce v Doksanech sestřelil 18-ti letý "řidič". Mé auto je totálka, a to i z důvodu, že převážené barvy uvnitř bouchly a interiér je komplet zelený.

Po čelním nárazu jsem zůstal zaklíněn v pásech. Oba airbagy naštěstí zafungovaly tak, jak měly. Odnosla to "pouze" zlomená noha a otřesené tělo. Celkem pohoda na to, co se mohlo stát.

Viníkovi nehody se také naštěstí nestalo nic závažného, jen ty auta teď vypadají jako neauta.

Mé auto, nebo, lépe řečeno, které mé bylo, je ten Fiat vlevo. Původně jsem jel na opačnou stranu, ale po nárazu mě to odmrštilo a skončil jsem takto. A navíc na nucené dovolené...

Dnes jsem však už pěkně nasranej. Mám nucené prázdniny spolu s dětmi. Škoda. Akorát jsem plánoval nějaké výlety do ciziny a těšil se i na lezení na píscích. Doufám, že teď doma moc neztloustnu a donutím se alespoň trochu cvičit, i když mě to vůbec nebaví.

Zdravím všechny čtenáře CAO News!"

Zdeňka "Fábera" Němce

Tož, Zdeňo, přejeme rychlé uzdravení a také pevné nervy s vyřizováním papírů u pojišťovny...

Foto © 2008 Zdeněk Němec

Stovkařská olympiáda 2008

V sobotu 12. července 2008 proběhl na Ještědu již pátý ročník Stovkařské olympiády. Olympiáda se skládá ze dvou základních disciplín - závodů ve vynášení sudů piva na Ještěd (muži 50litrových, ženy 15litrových) a soutěže Výstup na Mt. Everest, která spočívá v osmi výstupech na vrchol Ještědu za sebou, buď pěšky nebo na kole. (Toto převýšení odpovídá zhruba výstupu na nejvyšší horu světa z BC.)

Závodů ve vynášení sudů piva se zúčastnilo 6 mužů a 2 ženy. Ve vynášece zvítězil i letos **Milan Marhan** (42 minut), druhý skončil **Petr Schneider** (57 min). Ten se navíc zúčastnil obou závodů najednou. Osmý výstup dokončil ve výborném čase 9 hodin 18 minut.

V ženách zvítězila **Jana Chocholoušková** v rekordním čase 31 minut. Druhá **Věra Tomková** doběhla ve svém osobním rekordu v čase 59 minut.

V soutěži Výstup na Mt. Everest suverénně zvítězil **Jaromír Švihovský** (na snímku vpravo) v čase 4 hodiny 19 minut! Druhý skončil **Matěj Slouka** (5:30), třetí **Stanislav Jelínek** (6:51). Jedinou ženou, která dokončila plný počet výstupů, byla **Denisa Černá**, v solidním čase 12 hodin a 35 minut.

Loňský rekordman **Pavel Schröter** letos překonal absolutní rekord v počtu výstupů na Ještěd během 24 hodin. Během 14 hod a 15 min vystoupil na Ještěd šestnáctkrát!!

Vítěz soutěže ve vynášece sudů **Milan Marhan** v cíli..

Foto © 2008 JJHS

Malý krůček pro člověka..

..ale velký skok pro lidstvo.

Tak nějak to řekl první člověk na měsíci, **Neil Armstrong**.

Možná také patříte k těm, kteří si pamatují, když před 39ti lety vysílala televize v přímém přenosu záběry z přistání na měsíci. 20.7.1969, v 21:17:42 SEČ přistáli kosmonauti **Neil Armstrong** a **Edwin Eugene Aldrin** v oddělené sekci lodě Apollo 11 v Mare Tranquillitatis na Měsíci.

Druhý den v 3:56 pak vystoupil **Armstrong** jako první z lidí na měsíční povrch a poté byl následován **Aldrinem** (na snímku). Jo, jo, letí to..

Foto © archiv NASA

V sobotu 26. 7. se nám oženil předseda

Předseda HO LOKO Teplice, aby bylo jasno..

Novomanželé **Alena** a **Pavel Aksamitovi**

A aby na tento den Pavel s Alenkou jen tak nezapomněli, dostali od horolezeckého oddílu vskutku originální svatební dar. Nepřehlédnutelný dar!

Po náročné fázi důkladné přípravy (hlavně z hlediska utajení), byla na zahradě jejich rodinného domu vztyčena pískovcová věž! Následně byla slavnostně osazena slaňovacím kruhem a vrcholovou knížkou.

Klíčový okamžik – opatrné spuštění svatebního daru do rychle připravených základů.

Celá blesková akce proběhla v době svatebního obřadu, aby překvapení bylo dokonalé.

Takže až pojedete k novomanželům na návštěvu, nezapomeňte si lezečky!

Postup prací – vykopat dostatečné základy a věž přesně usadit. Pečlivě ukotvit kameny, vrátit zeminu a udusat. Vyvrtat a zasadit slaňovací kruh a na vrchol umístit nezbytnou vrcholovou knihu..

Z Teplic pro CAO News - létající zpravodaj **Lukáš Chalupický**

Ke gratulacím novomanželům se připojuje i Horolezecký klub CAO Děčín a redakce CAO News!

Foto © 2008 **Lukáš Chalupický**

SIV kurzy

Před několika lety jsem byl s **Honzou Palivcem** a dětmi lézt ve Vipavské Bele. Ubytování jsme byli v kempu u Bohinského jezera. Jedno odpoledne jsme uviděli, jak se do jeho vln zčista jasna zřítíl paraglidista. Sotva ho vytáhli do člunu, už tam sletěl další. Skoro každému se nad hladinou nějak divně začal chovat padák a mnozí žbluňkli do vody.

Až do nedávného rozhovoru s **Lukášem Chalupickým** jsem si myslel, že se tam tehdy sešla skupina absolutních diletantů, kteří měli velké štěstí, že ty hrůzostrašné pády vůbec přežili. Teď jsem poučen a vím, že se jednalo o tzv. SIV kurz.

Takto vypadá SIV kurz v praxi. Na první pohled dost velké problémy..

Nakonec jsme se s Lukášem domluvili na malém článku o těchto kurzech, abychom se my laici zbytečně neděsili při pohledu na plachtící kamarády..

Text **Jiří Chára**, foto **elspeedo.cz**

Jubilea v měsíci červenci

30 Ve středu 7. července oslavil nádherné kulatiny **Jan Šmídák Šmíd**, z CAO Děčín.

35 V neděli 27. července neméně krásné výročí oslaví **Ivana Ivík Kubešová** z CAO Děčín.

55 A další kulaté jubileum oslaví v poslední červencový den **Jaromír Pospíšil**, rovněž z CAO Děčín.

Všem oslavencům přejeme opravdu vše nejlepší!!

Redakce CNews

Nu, a ještě něco pro **Jonáše :o)**

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

ČERVENEC 2008

- 8.7. Soňa Brunnová, CAO Děčín
9.7. Jan Šmíd, CAO Děčín
9.7. Kamil Javůrek, CAO Děčín
10.7. Jaroslav Jeremy Dunovský, CAO Děčín
14.7. Karel Hofman, HK Varnsdorf
23.7. Alena Vajska Vaisharová, CAO Děčín
27.7. Ivana Kubešová, CAO Děčín
29.7. Milan Uhde Cestr, CAO Děčín
31.7. Jaromír Pospíšil, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 29.7. **OB – měřený trénink**, okolí Děčína, Vladislav Nehasil tel. 724258115, vnehasil@volny.cz
2.8. **Železný knedlík – triathlon** (0,45-20-7), Děčín, Ivan Parlesák tel. 731111942, parlesak@cybi.cz
9.8. **Sněžnický stratég** – 6. závod KOBáček, MTBO Sněžník, Martin Horák, tel. 02193266, horak.martin@gmail.com, www.kobdecin.cz
23.8. **Pahorkáč – Rumburk**, Peklo severu – veřejný závod, Roman Horký tel. 604559787, www.bikebase.cz
29.8. **Večerní závody - měřený trénink**, Atletický stadion DC, Josef Vlk, tel. 412528544, www.bezeckypohar.wz.cz
30.8. **Skleněný muž** – triathlon (0,5-20-4), Sloup v Čechách, www.sportem.info
08. **Individuální akce**, dovolené, prázdniny...

Popřej mi, pane, abych v boji, který jde životem, měl odvahu udeřit a riskovat, a mám-li vyhrát, dej, aby to bylo podle zákona a aby při tom má víra a čest se udržely vysoko. A mám-li prohrát, dej, abych dovedl stát u cesty a pozdravit vítěze, až půjde kolem...

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

Něco málo z Vysokých a Belianských Tater
Prachovská 24 hodinovka
Dojde-li, pak Expedice Ohře v podání Radky Krumplové
Várka nových cest a prvopřeskoků
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 13.8.2008!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Jednu horolezeckou svatbu jsme už měli, druhá bude. V pátek 8. srpna 2008 si své ano řeknou **Rita Schliková** (hraběnka a dědička Prachovských skal) a **Jiří Zajda Kužel**. Gratulujeme!!
- Ne tolik cest, zato hodně těžké. Tak se dá popsat letošní sezóna **Pavla Pavouka Černého**...
- 26. července roku 1908 vylezli **Paul Keppler** a **Rudolf Koppasch** Starou cestu IV na významnou dominantu v Tisé, Dogu. Sto let od prvovýstupu na tak krásnou věž! Tam-tamy nesou zprávu, že jubilejní výstup slíží dle očekávání **Karel Bělina** (více v příštím čísle).
- **Adam Ondra** stále válí. Naposledy navštívil oblíbenou oblast **Alexe Hubera** Schleier Wasserfalle a připsal si další 8c+ (na svém kontě má již neuvěřitelných 25 cest 8c+ a těžších!!). O Huberově Open Air se vyjádřil jako o 9a+, které hned tak nedá. Je to fenomén!
- **Lezecký klub Mělník** se rozhodl uspořádat nábor nových členů do oddílu.
- **Stanislav Feigl ml.** přešel známou cestu (boulder) Světlo mého života na Čihadlo na pravém břehu. Klasifikace je IXb nebo 7A a jejím autorem je **Pavel Weingartl**..

Heslo na tento měsíc:

Všude dobře, doma s CAO News nejlépe...

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 6. SRPNA 2008
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!